

TRIBUNALUL BUCURESTI SECTIA A II-a PENALA

Dosar nr. 38956/3/2012

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 31 iulie 2013

Tribunalul constituit din :

PRESEDINTE - GHEORGHE BRÎNDUȘA ELENA
GREFIER – ADRIANA VASILESCU

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –DIICOT - Structura Centrală a fost reprezentat prin **procuror MICU CRISTINEL**.

Pe rol soluționarea propunerii de arestare preventivă formulată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –DIICOT - Structura Centrală privind i pe inculpații:

⌚ **O.H.**, trimis în judecată în lipsă pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la delapidare în formă continuată, înșelăciune în formă continuată, spălare de bani în formă continuată, complicitate la folosirea de acte falsificate la autoritatea vamală, complicitate la infracțiunea de tentativă la înșelăciune și inițiere și constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art. 26 C.p rap. la art. 215¹ alin. 1 și 2 C.p cu aplicare art. 41 alin. 2, art. 215 alin. 1, 2, 3, 5 C.p cu aplicare art 41 alin. 2 C.p, art. 23 alin. 1 lit. b și c din Legea nr. 656/2002 cu aplicare art. 41 alin. 2 C.p și art. 13 C.p și art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003, cu aplicare art. 13 C.p, art. 26 C.p rap. la art 273 din Legea nr. 86/2006 cu aplicare art. 13 și art. 41 alin. 2 C.p, art. 26 C.p rap. la art. 20 C.p combinat cu art. 215 alin. 1 și 5 C.p cu aplicare art. 41 alin. 2 și art. 33 lit. a C.p;

⌚ **O.M.**, trimis în judecată în lipsă pentru săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune în formă continuată, delapidare în formă continuată, spălare de bani în formă continuată, complicitate la folosirea de acte falsificate la autoritatea vamală, instigare la săvârșirea infracțiunii de tentativă la înșelăciune, inițiere și constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art. 215 alin. 1, 2, 3, 5 C.p cu aplicare art. 41 alin. 2 C.p, art. 215¹ alin. 1 și 2 C.p cu aplicare art. 41 alin. 2 C.p, art. 23 alin. 1 lit. b și c din Legea nr. 656/2002 cu aplicare art. 41 alin. 2 C.p și art. 13 C.p, art. 7 alin. 1 din Legea nr. 39/2003, cu aplicare art. 13 C.p, de art. 25 C.p rap. la art. 20 alin. 1 C.p rap. la art. 215 alin. 1 și 5 C.p, cu aplicare art. 41 alin. 2 C.p, art. 26 C.p rap. la art. 273 din Legea nr. 86/2006 cu aplicare art. 41 alin. 2 C.p și art. 13 C.p, cu aplicare art. 33 lit. a C.p;

La *apelul nominal* făcut în ședință publică au răspuns inculpatul O.H., personal, aflat în stare de deținere, asistat de apărător desemnat din oficiu, av. O.N., cu delegație avocațială depusă la dosar, lipsă fiind inculpatul O.M., pentru care răspunde apărătorul său ales, av. B.M., cu împuternicire avocațială nr. /.... existentă la fila ... din dosar, precum și apărător desemnat din oficiu, av. A.M., cu delegație avocațială la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a expus *referatul cauzei* de către grefiera de ședință, care învederează instanței că procedura de citare este legal îndeplinită, cu mențiunea că inculpatul O.M. a fost citat prin afișare la sediul Consiliului Local Sector 5 București, la dosarul cauzei restituindu-se procesul verbal privind realizarea procedurii de citare prin afișare.

Apărătorul desemnat din oficiu al inculpatului O.M., av. A.M., având cuvântul solicită instanței să ia act de încetarea delegației avocațiale prin prezentarea apărătorului ales, av. B.M., precum și acordarea onorariului parțial.

Tribunalul, în baza art. ... din Protocolul dintre Ministerul Justiției, având Nr./....., și Uniunea Națională a Barourilor din România, având nr./....., privind stabilirea onorariilor avocaților pentru furnizarea serviciilor de asistență juridică în materie penală, pentru prestarea, în cadrul sistemului de ajutor public judiciar, a serviciilor de asistență juridică și/sau reprezentare ori de asistență extrajudiciară, precum și pentru asigurarea serviciilor de asistență juridică privind accesul internațional la justiție în materie civilă și cooperarea judiciară internațională în materie penală, **stabilește că onorariul parțial convenit apărătorului din oficiu al inculpatului O.M., av. A.M., pentru activitățile desfășurate de aceasta în dosar în calitate de apărător din oficiu este de 50 de lei.**

Tribunalul aduce la cunoștință părților că, prin rechizitoriul nr. 276/D/P/2004 emis în dosarul nr.38956/3/2012 **s-a solicitat de către Ministerul Public-** Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –DIICOT - Structura Centrală **arestarea preventivă, în lipsă, a inculpaților: O.M.**, pentru săvârșirea infracțiunilor de înșelăciune în formă continuată, delapidare în formă continuată, spălare de bani în formă continuată, complicitate la folosirea de acte falsificate la autoritatea vamală, instigare la săvârșirea infracțiunii de tentativă la înșelăciune, inițiere și constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art.215 al.1, 2, 3 și 5 C.pen. cu aplic. art.41 al.2 C.pen., art.215 ind.1 al.1 și 2 C.pen., cu aplic. art.41 al.2 C.pen., art.23 al.1 lit. b și c din Legea nr.656 /2002 cu aplic. art.41 al.2 C.pen. și art.13 C.pen., art.7 al.1 din Legea nr. 39/2003, cu aplic. art.13 C.pen., de art. 25 C.pen. rap. la art. 20 al.1 C.pen. rap. la art.215 al.1 și 5 C.pen., cu aplic. art.41 alin.2 C.pen., art.26 C.pen. rap. la art. 273 din Legea nr. 86/2006 cu aplic. art.41 al.2 și art.13 C.pen., cu aplic. art.33 lit. a C.pen. și **O.H.**, pentru săvârșirea infracțiunilor de complicitate la delapidare în formă continuată, înșelăciune în formă continuată, spălare de bani în formă continuată, complicitate la folosirea de acte falsificate la autoritatea vamală, complicitate la infracțiunea de tentativă la înșelăciune și inițiere și constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art.26 C.pen. rap. la art.215 ind.1 al.1 și 2 C.pen. cu aplic. art.41 al.2 C.pen., art.215 al.1, 2, 3, 5 C.pen. cu aplic. art.41 al.2 C.pen., art.23 al.1 lit. b și lit. c din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art. 41 al.2 C.pen și art.13 C.p. și art.7 al.1 din Legea nr. 39/2003 cu aplic. art.13 C.p., art.26 C.pen. rap. la art.273 din Legea nr. 86/2006 cu aplic. art.13 și art.41 alin.2 C.pen., art.26 C.pen. rap. la art.20 C.pen. combinat cu art.215 al.1 și 5 C.pen. cu aplic. art. 41 alin.2 și art. 33 lit. a C.pen., solicitare formulată conform disp. art. 264-265 C.p.p.

Motivele sunt expuse pe larg în rechizitoriu, între timp, inculpatul O.H. a fost prezentat de Administrația locului de deținere, Penitenciarul R., la acest termen intermediar acordat de instanță în vederea soluționării propunerii de arestare preventivă, în lipsă, în ceea ce-l privește pe inculpatul O.M., reprezentat de apărătorul său ales și față de inculpatul O.H..

În ceea ce-l privește pe inculpatul O.H., instanța constată că inculpatul beneficiază de

asistență juridică obligatorie, a fost desemnat un apărător din oficiu în cauză.

La interpelarea instanței, inculpatul O.H. învederează instanței că dorește să aibă un apărător ales, precizând că nu dorește să fie asistat de un apărător desemnat din oficiu.

La interpelarea instanței, inculpatul O.H. precizează că de la momentul în care a fost încarcerat pe teritoriul României, a luat legătura cu familia, ieri, 30 iulie 2013 și tot ieri i-a fost comunicată și citația, dar are probleme oculare, are nevoie de ochelari, nici măcar o carte în limba maternă nu o poate citi. Nu are nicio idee despre acest dosar și este nemulțumit că nici acest drept nu i-a fost acordat, acela de a avea o pereche de ochelari. Solicită un termen mai îndelungat pentru că este și foarte traumatizat datorită ultimelor evenimente care s-au întâmplat cu el în S.. Face apel, prin intermediul instanței de judecată, la justiția română, la toate autoritățile statului român, la toate autoritățile internaționale în vederea redeschiderii tuturor dosarelor în care a fost judecat și condamnat în lipsă, pentru a se relua toate cercetările, pentru aflarea tuturor adevărilor și garantează că tot adevărul se va afla în cauză.

Tribunalul îi aduce la cunoștință inculpatului O.H. că aceste solicitări ale inculpatului exced cauzei de față, în prezenta cauză nu s-a pronunțată de către instanța de judecată o hotărâre de condamnare pentru a se pune problema reluării judecării cauzei. Urmează ca inculpatul să beneficieze de toate drepturilor și garanțiile procesuale specifice unei astfel de cauze. Totodată, inculpatul O.H. a participat într-un moment inițial la procedurile desfășurate și i s-au adus la cunoștință învinuirile. Există declarații ale inculpatului în dosar, inculpatul a beneficiat de asistență juridică din partea unor apărători aleși, inclusiv din partea sale, în calitate de apărător ales, pe parcursul urmăririi penale, până la momentul la care inculpatul a părăsit teritoriul României. Scopul procesului penal este aflarea adevărului privitor la faptele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților din prezenta cauză.

Inculpatul O.H. precizează că știe conținutul dosarului.

Tribunalul pune în discuție cererea de amânare a cauzei formulată de inculpatul O.H., în vederea angajării unui apărător ales.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul pune concluzii de admitere a cererii astfel formulate de inculpatul O.H., în vederea garantării dreptului inculpatului de a-și angaja un apărător ales, mai ales că este prima solicitare de acest fel cu inculpatul prezent.

Tribunalul, deliberând asupra cererii de amânare a cauzei formulată de inculpatul O.H., în vederea angajării unui apărător ales, considerând-o întemeiată o încuviințează și va dispune acordarea unui termen scurt, respectiv la data de 2 august 2013, C12F(special), ora 10:00. Instanța apreciază întemeiată solicitarea inculpatului pentru a-i oferi posibilitatea să-și angajeze un apărător ales, însă instanța nu va trece peste aspectele legate de atitudinea adoptată pe parcursul urmăririi penale. A fost alegerea inculpatului de a nu participa la derularea procedurilor în această cauză, în faza de urmărire penală și, bineînțeles în faza de judecată. Astfel, chiar dacă dreptul la apărare este garantat atât prin legea internă, cât și prin C.E.D.O, acest drept nu are un caracter absolut și nu se aduce nicio atingere acestui drept prin acordarea unui termen de două zile. Acest termen este util inculpatului în vederea angajării unui apărător ales, care să ia cunoștință de actele și lucrările dosarului, cu mențiunea că este singurul termen acordat în cauză. Este adevărat că prin disp. art. 6 paragraful 3 lit. b din Convenția Europeană este garantat dreptul de a dispune de timpul și înlesnirile necesare pregătirii apărării, drept aflat

într-o strânsă legătură cu dreptul garantat de art. 6 paragraful 3 lit. c (dreptul de a fi informat cu privire la natura acuzației) și în special cu cel garantat de art. 6 parag. 3 lit. c (dreptul de a se apăra singur sau de a fi asistat de un apărător), însă acest drept are un caracter relativ, lipsa de diligență a acuzatului sau a avocatului său în exercitarea drepturilor procesuale prevăzute de dreptul intern având drept consecință pierderea garanției prev. de art. 6 paragraful 3 lit. b din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (hotărârea din data de 22.06.1993, cauza Melina c. Franței, hotărârea din 07.07.1989-paragraful 25, cauza Bricmont c. Belgiei, paragraful 90).

În egală măsură, nici dreptul garantat de art. 6 paragraful 3 lit. c nu are un caracter absolut și revine instanței obligația de a aprecia dacă și în ce condiții interesele unei administrări a justiției impun numirea unui avocat din oficiu pentru a apăra acuzatul. Or, în condițiile în care inculpatul a avut cunoștință de existența procesului penal pornit împotriva sa în prezenta cauză, judecarea cauzei (sub aspectul propunerii de arestare preventivă) în absența unui apărător ales, fiind însă asigurată asistența juridică de un apărător din oficiu, nu poate fi considerată, în opinia instanței, o încălcare a dreptului la apărare, inclusiv prin prisma prevederilor art. 6 parag. 3 lit. c din Convenția Europeană, fiind de altfel inadmisibilă prelungirea procedurilor judiciare și stagnarea procesului penal pentru o perioadă destul de lungă.

Astfel, în ceea ce-l privește pe inculpatul O.H. optând să nu participe la desfășurarea urmăririi penale și chiar a judecării în cauză, prezența sa nefiind una voluntară, în egală măsură să nu mai apeleze la un avocat, în vederea reprezentării sale în fața organelor judiciare până la acest moment se poate aprecia, în sensul unei lipse de interes din partea acestuia în derularea prezentului proces penal, și pe cale de consecință, a inexistenței vreunei încălcări a drepturilor și garanțiilor procesuale ale acestuia prin acordarea unui singur termen, de 2 zile, pentru a da posibilitatea inculpatului să-și angajeze un apărător, care în intervalul de timp menționat să studieze actele dosarului în vederea pregătirii apărării.

Inculpatul O.H. precizează că nu va putea lua legătura cu familia, termenul de două zile acordat de instanță este mult prea scurt, în condițiile în care de la arest nu i-a fost aprobată cererea pentru numerele de telefon, nu i-a fost aprobată o astfel de cerere cu numerele de telefon ale familiei. Precizează că nu cunoaște numerele de telefon ale apărătorilor aleși din cursul urmăririi penale.

Instanța pune în discuție propunerea formulată de Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT - Structura Centrală privind luarea măsurii arestării preventive în lipsă, numai în ceea ce-l privește pe inculpatul O.M..

Apărătorul ales al inculpatului O.M., av. B.M., având cuvântul, ca o chestiune prealabilă referitor la modul în care a fost formulată „propunerea” prin rechizitoriu consideră că aceasta nu îmbracă forma prevăzută de lege pentru a fi considerată o cerere sau o propunere de arestare preventivă, întrucât, așa cum se vede foarte clar este o dispoziție de arestare preventivă, ceea ce în mod evident, este inadmisibil. Există la fila nr. ... din dosarul de instanță un proces verbal întocmit de procurorul de caz, dar în acest proces verbal se face vorbire despre o îndreptare de eroare materială evidentă. Dar nu se poate îndrepta o eroare materială schimbând înțelesul și sensul actului juridic pe care se încearcă a fi îndreptat. Este cert și evident ceea ce s-a petrecut. Există o eroare nu materială, de fond, de esență și de formă a rechizitoriului. Această

îndreptare de eroare materială a procurorului de caz nu poate fi asimilată unei modificări de esență și de formă a rechizitoriului. Consideră că propunerea privind arestarea preventivă a inculpatului O.M. nu există în rechizitoriu, ci există doar o dispoziție de arestare preventivă ce nu intră în competența procurorului. Preliminar trebuie pusă în discuție înainte de a se discuta fondul și condițiile ce pot duce la arestarea preventivă a oricărui inculpat. Trebuie discutate condițiile de formă ale propunerii. Ca o paralelă cu privire la acel proces verbal exemplifică faptul că nu putem îndrepta material un contract de vânzare-cumpărare, într-un contract de închiriere.

În dosarul nr...., așa cum s-a menționat de altfel și în rechizitoriu s-a mai dispus arestarea preventivă atât a inculpatului O.M., cât și a inculpatului O.H., cât și a altor inculpați. Faptul că ulterior s-au disjuns cauzele, sunt sub incidența disp. art. 149 alineat ultim. Trebuiau să dăinuie mandatele de arestare preventivă. Apreciază că această „propunere” îndreptată material ulterior printr-un proces verbal al procurorului de caz să nu îmbrace condițiile de formă pentru a fi analizate de instanța de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul pe excepțiile invocate arată că, există într-adevăr la dosarul cauzei aceste mandate și demersurile ulterioare făcute de către instanțe în vederea punerii în executare a mandatelor emise în anul.... excepțiile invocate de apărătorul ales al inculpatului O.M. nu sunt întemeiate. Se poate observa formularea propunerii prin rechizitoriu la filele nr., înainte de dispozitiv, sunt enumerate temeiurile, articolele pentru fiecare dintre mențiunile efectuate ulterior. Acestea sunt detaliate, în ceea ce privește propunerea de arestare preventivă în lipsă a inculpaților O.M. și O.H. începând cu filele și următoare, până la următoarea dispoziție de la filele ... din rechizitoriu, deci cele învederate de apărător nu se susțin, în mod evident fiind vorba de o eroare materială. În ceea ce privește temeiurile arestării preventive apreciază că și acestea subzistă. Este vorba de prevederile art. 148 lit. a și f C.p., (sustragere de la urmărire penală, respectiv infracțiuni sancționate cu pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani închisoare pentru care lăsarea în libertate a inculpaților prezintă pericol concret pentru ordinea publică. În concluzie, nu există nici un impediment în ceea ce privește soluționarea propunerii de arestare preventivă în lipsă, a inculpatului O.M..

Tribunalul le aduce la cunoștință părților că va analiza aceste aspecte în mod unitar, cu privire la excepțiile invocate de apărare privitoare la forma în care s-a solicitat arestarea preventivă, cât și sub aspectul fondului și constatând că nu mai există cereri sau excepții de invocat, acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, pe fondul solicitării, respectiv pe propunerea de arestare preventivă în lipsă a inculpatului O.M..

Reprezentanta Ministerului Public, având cuvântul arată că s-a formulat propunerea de arestare preventivă, în lipsă, a inculpatului O.M. pentru infracțiunile enumerate începând cu fila din rechizitoriu: **fapta inculpatului O.M.** de a iniția și constitui un grup infracțional organizat în perioada 1999-2004, împreună cu învinuiții O.H. și A.K., grup pe care l-au sprijinit și la care au aderat N.M. și înv. B.V., precum și făptuitorul V.C., în scopul săvârșirii de infracțiuni grave, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de inițiere/constituire a unui grup infracțional organizat, prev. de art.7 al.1 din Legea nr. 39/2003, cu aplic. art.13 C.pen; **fapta inculpatului O.M.** de a acționa în aceeași perioadă (1999-2001), în calitate de acționar majoritar, împreună cu învinuitul O.H., inc. N.M. și făptuitorul V.C. în vederea fraudării

patrimoniului SC B.M.W. SA (SC M.D. SA) și Sc R.S.D. SA, prin însușire și traficare, în interesul său, a bunurilor și utilajelor acestor societăți producând celor două persoane juridice un prejudiciu în sumă totală de 78.471.952.822 lei (respectiv 75.989.914.038 lei, 761.775.000 lei și 1.720.263.784 lei) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare în formă continuată, prev. de art.215 ind.1 al.1 și 2 C.pen. cu aplic. art.41 al.2 C.pen; **fapta inculpatului O.M.** de a acționa în perioada 1999-2004 pentru inducerea în eroare a reprezentanților BRCE –B. SA și B. C. I. Ț. SA, în calitate de acționar majoritar și coordonator al activității SC B.M.W. SA și Sc R.S.D. SA, în scopul de a obține pentru sine foloase materiale injuste, cu prilejul executării contractelor de credit încheiate de cele două societăți menționate, de a acționa pentru zădărnicierea acțiunilor întreprinse în vederea recuperării bunurilor constituite drept garanții pentru a lipsi de efecte aceste contracte și de a prejudicia unitățile bancare cu suma totală de 4.171.261,86 USD, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de înșelăciune în formă continuată prev. de art. 215 al.1, 2, 3 și 5 C.pen. cu aplic. art.41 al.2 C.pen; **fapta inculpatului O.M.** de a acționa în aceeași perioadă (1999-2004) în vederea ascunderii și disimulării naturii reale a provenienței, situării, dispoziției și proprietății bunurilor aparținând SC B.M.W. SA și SC R.S.D. SA și a drepturilor asupra acestor bunuri, în condițiile în care cunoștea că bunurile provin din săvârșirea unor infracțiuni contra patrimoniului și plățile făcute erau nereale, precum și de a acționa pentru dobândirea acestor bunuri, prin interpunerea societăților pe care le coordona împreună cu ..., înv. O.H., respectiv SC B.M.W. SRL, SC D.I. SRL, SC B. E. SRL, în scopul stratificării fondurilor ilicite și a însușirii acestora, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani prevăzută de art. 23 al.1 lit. b și lit. c din Legea nr. 656/2002 cu aplic. art.41 al.2 C.pen. și art.13 C.pen. Sumele supuse procesului de spălare de bani au fost următoarele: 95.478.883.313 lei, plătiți de SC B.M.W. SRL către SC R. C. SRL, în perioada 2000-2001, 20.117.387.830 lei, plătiți de SC B.M.W. SRL către SC L. I. SRL, în perioada august – septembrie 2000, 42.087.127.615 lei, suma cu care SC D. I.SRL a vândut fictiv către SC B. E. SRL bunurile mobile (utilajele) care au constituit obiectul vânzării prin licitație la data de 21.01.2002 9.309.065.949 lei și 6.721.074.995 lei, reprezentând impozitele și taxele datorate de SC O. E. SRL, societate folosită de către grupul infracțional organizat în vederea disimulării și dobândirii în final a acestor sume și care a acționat ca o societate de tip fantomă; **fapta inculpatului O.M.** de a o ajuta pe înv. F.D. să folosească documente vamale de transport sau comerciale falsificate, în perioada 2000-2001, cu ocazia importului unui utilaj tip „.....” ..., întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la folosirea de acte falsificate la A. V., prev. de art.26 C.pen. rap. la art.273 din Legea nr. 86/2002 cu aplic. art.13 C.pen. și art.41 al.2 C.pen; **fapta inculpatului O.M.** de a-l instiga pe înv. M.V.V. să pună în executare hotărârea de a săvârși infracțiunea de înșelăciune, executare care nu și-a produs efectul, în perioada (2000-2001), cu prilejul importului unui utilaj tip „.....”, în legătură cu care învinuiții au obținut scutirea de la plata taxelor vamale, inducând în eroare autoritățile prin declararea funcționării acestuia într-o zonă defavorizată, întrunește elementele constitutive ale instigării la infracțiunea de tentativă la înșelăciune, prev. de art. 25 C.pen. rap. la art.20 C.pen. combinat cu art.215 al.1 și 5 C.pen. cu aplic. art.41 al.2 C.pen. Referitor la temeiul arestării preventive este art. 267 C.p.p, rap. la art. 143, 148 lit. a și f C.p.p, în sensul că inculpatul O.M. s-a sustras de la urmărirea penală și a săvârșit infracțiuni

sanctionate cu pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani, iar eventual lăsarea în libertate a inculpatului prezintă pericol concret pentru ordinea publică, acesta fiind dedus din natura și gravitatea infracțiunilor săvârșite, din modul de comitere a acestora, impactul produs în comunitate și în societate, prejudiciile deosebit de mari constatate în cauză, manifestarea de voință a inculpaților, efortul individual cu care s-a contribuit eficient la urmărirea unui scop precis, respectiv obținerea de beneficii materiale, atitudinea subiectivă de desconsiderare a valorilor sociale ocrotite ce au urmări nefaste asupra încrederii și stabilității de care trebuie să se bucure mediul economic și de afaceri. Totodată, reprezentantul Ministerului Public consideră că scopul acestei măsuri preventive, este în conformitate cu art.5 paragraful 1 lit. c din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în vederea asigurării bunei desfășurări a procesului penal. Solicită instanței să aibă în vedere și atitudinea inculpatului față de autoritățile judiciare din România, în condițiile în care inculpatul O.M. avea cunoștință de faptul că se efectuează cercetări în trei cauze înregistrate pe rolul D.I.I.C.O.T., a procedat la încheierea de contracte de asistență juridică, chiar aflându-se în afara teritoriului țării. Inculpatul a avut cunoștință de despre actele de procedură derulate împotriva sa, a încheiat contracte de asistență juridică cu apărători aleși încă din faza actelor premergătoare, a fost în mod legal citat, iar din demersurile efectuate a rezultat în concret intenția de a nu se prezenta în fața organelor judiciare, iar riscul sustragerii de la urmărire sau judecată se poate aprecia, în concordanță și cu legislația CEDO, având în vedere mai mulți factori, respectiv riscul sustragerii de la judecată fiind considerat de Curte ca fiind legitim, având în vedere că inculpatul era cetățean străin, fără domiciliu stabilit în țara unde se desfășura judecata și se făcea vinovat de săvârșirea unor infracțiuni de o gravitate ridicată.

Apărătorul ales al inculpatului O.M., av. av. B.M. pune concluzii de respingere a solicitării Ministerului Public. Nu dorește să facă referire la întreaga situație de fapt, nu dorește discutarea fondului cauzei, are senzația că prin concluziile reprezentantului Ministerului Public se solicită condamnarea inculpatului și nu arestarea sa preventivă, cu toate aceste fapte descrise pe larg de reprezentantul Ministerului Public.

Cu privire la ultimele aspecte referitoare la sustragerea de la urmărire penală a inculpatului dorește să precizeze faptul că inculpatul O.M. a părăsit teritoriul României la data de 01.11.2004, în momentul în care nu exista nici un fel de măsură preventivă luată împotriva sa, a părăsit teritoriul României prin Aeroportul, în mod absolut legal, prima măsură preventivă fiind luată împotriva inculpatului la un interval de aproximativ 6 luni de la data de 01.11.2004, respectiv în aprilie 2005. Până la acel moment nu a fost solicitat să dea vreo declarație, O.H. a fost solicitat, s-a prezentat până la acel moment și nu are informațiile necesare cu privire la plecarea sa din țară. Cu privire la problema formei solicitării de arestare preventivă, forma prin care solicită instanței este o condiție esențială pentru a fi analizată de instanță. Dacă procurorul indică în cuprinsul rechizitoriului, la filele ...-... unde se dispune arestarea preventivă, a condițiilor în care s-ar putea dispune arestarea preventivă asta înseamnă că există și premise să se înțeleagă că de fapt acolo se face o propunere de arestare preventivă întrucât sunt întrunite anumite condiții, respectiv art. 148 lit. a și f C.p.. Ceea ce instanța trebuie să analizeze cu privire la forma propunerii este următoarea: s-a solicitat arestarea preventivă în temeiul disp. art. 267 și raportat la toate celelalte prevederi anterioare, art. 143 rap. la art. 148 lit. a și f C.p.p sau s-a dispus pur și simplu arestarea preventivă. Din punct de vedere al apărării

această solicitare este absolut informă sau dacă se consideră a fi o solicitare este informă, iar ca și dispoziție efectivă și concretă în cuprinsul rechizitoriului este inadmisibilă, nu produce efecte juridice. Cu privire la existența mandatelor de arestare preventivă emise în dosarul de urmărire penală nr. 276/D/2004 în care s-a emis rechizitoriul, aceste mandate, indiferent de cursul pe care un dosar sau anumite infracțiuni din acest dosar le vor lua sau le-au luat. Prin urmare, mandatul de arestare preventivă odată emis trebuie să-și urmeze cursul legal, respectiv confirmare odată la 30 de zile, dacă se dispune trimiterea în judecată sau confirmarea de către instanța de judecată. Nu se face dovada că aceste mandate n-au încetat, nu s-a formulat nicio solicitare de reînnoire a acestui mandat de arestare preventivă emis la 14.04.2005 în fața instanței de judecată. Rezultă că solicitarea, chiar formală din rechizitoriu este inadmisibilă întrucât au existat mandate de arestare preventivă, iar în temeiul art. 160 ultim aliniat se mai poate lua încă o dată măsura arestării preventive numai în situația în care au intervenit elemente noi care să facă necesară privarea de libertate. Or, inculpatul O.M. nu se afla în România din anul 2004 și nu înțelege care sunt elementele noi care să apară. Situație de fapt este cunoscută și nu dorește să intre în amănunte cu privire la maniera în care au fost efectuate actele de urmărire penală, în ce modalitate tehnică a fost efectuată această expertiză ce a constatat prejudiciile. Toate documentele pe care le analizează parchetul le-a analizat și urmează să fie analizate și de instanța de judecată și sunt cele existente la dosar. Nu există elemente noi. La această dată sau la data „formulării propunerii” din rechizitoriu nu există elemente noi care să impună luarea din nou a aceleiași măsuri de arestare preventivă care a fost luată în luna mai 2005. Referitor la chestiunile de fond, incidența disp. art. 148 lit. a și f C.p., condiția existenței unei pedepse privative de libertate mai mare de patru ani, nu implică în sine, efectiv necesitatea luării acestei măsuri de siguranță. Condiția aceasta trebuie întărită numai dacă există probe că lăsarea în libertate prezintă un pericol concret pentru ordinea publică. Inculpatul a părăsit teritoriul României în mod legal la data de 01.11.2004, iar la această dată unde ar fi pericolul concret pentru ordinea publică cu privire la lăsarea sa în libertate pentru că din data de 01.11.2004 și până azi, 31.07.2013 inculpatul nu a mai săvârșit nicio infracțiune, nimeni nu a mai auzit de el. Plecarea sa din țară, în condițiile în care nu există nici un fel de măsură de siguranță împotriva inculpatului nu poate fi asimilată, nu poate să creeze în sarcina inculpatului o prezumție de vinovăție sau o prezumție de sustragere de la urmărire. Chiar dacă ar fi cunoscut existența acestui dosar, personal nu știe dacă a știut sau nu, chiar părăsind teritoriul țării în mod legal nu ne poate duce cu gândul că inculpatul ar prezenta un pericol sau ar încerca sustragerea de la urmărirea penală.

Referitor la incidența disp. art. 148 lit. a C.p.p, nu se poate stabili concret, absolut că inculpatul a fugit. Cu riscul de a deveni redundant, la momentul părăsirii teritoriului României inculpatul l-a părăsit în mod legal, cu bilete de avion, prin aeroport, în urma verificărilor vamale care erau cu mult mai serioase în anul 2004, deci fuga aceasta, cum încearcă a fi adusă în lumină de parchet în fața instanței de judecată, este de fapt o plecare. Nu s-a încercat zădărnicierea aflării adevărului în cauză, nu a încercat să se sustragă de la urmărirea penală. Sunt zeci de tone de documente de analizat, și-a urmat cursul urmărirea penală. Plecarea legală nu a împiedicat această urmărire penală. În plus, e un drept al inculpatului să nu dea declarații. Prin urmare, chiar și lipsa declarațiilor inculpatului O.M. nu poate fi asimilată cu o sustragere de la

urmărire penală. Față de chestiunea esențială de formă a „propunerii”, față de acele aspecte cu privire la acele mandate anterior emise, inexistența datelor noi care să necesite emiterea unui nou mandat de arestare preventivă și, în raport de fapte, nu sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 148 lit. a C.p.p și nici 148 lit. f C.p.p. Articolul 143 C.p.p ne spune că există probe temeinice care să ne ducă cu gândul că a fost săvârșită o infracțiune. În momentul de față sunt declarații de martori date în intervalul 200-2007, într-o perioadă tulbure pentru afacerile familiei O., declarații pe care nu pune multă bază, luate într-un moment de presiune socio-politică destul de consistent, iar acel raport de expertiză tehnică i-a fost comunicat pe DVD și i-au fost lăsate câteva zile pentru documentare și, eventual de a formula obiecțiuni în scris, ceea ce i-a fost imposibil să citească conținutul acestui raport în câteva zile. Față de toate aceste considerente apărătorul ales al inculpatului O.M. consideră că nu se impune arestarea preventivă, sens în care solicită respingerea așa zisei propuneri de arestare preventivă.

TRIBUNALUL,

În temeiul art. 306 C.p.p., având nevoie de timp pentru a delibera, va dispune amânarea pronunțării cauzei, în ceea ce privește propunerea de arestare preventivă în lipsă, formulată Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –DIICOT - Structura Centrală, față de inculpatul O.M., la data de 2 august 2013.

Pe fondul cauzei, amână soluționarea propunerii de arestare preventivă, formulată Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –DIICOT - Structura Centrală, față de inculpatul O.H., la data de 2 august 2013, pentru a oferi posibilitatea inculpatului să-și angajeze un apărător ales.

Pentru aceste considerente

DISPUNE,

Amânarea pronunțării cauzei, în ceea ce privește propunerea de arestare preventivă în lipsă, formulată Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT - Structura Centrală, față de inculpatul **O.M.(.....)**, la data de **2 august 2013**, C12F(p).

Încuviințează cererea de amânare a cauzei formulată de inculpatul O.H., în vederea angajării unui apărător ales.

Acordarea unui **termen intermediar la data de 2 august 2013, C12F(special), ora 10:00, sala 208**, în vederea soluționării propunerii de arestare preventivă, formulată Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –DIICOT - Structura Centrală, față de inculpatul O.H., pentru când se citează inculpatul, aflat în stare de deținere, la locul de detenție, Penitenciarul R., cu datele de stare civilă.

Îi pune în vedere reprezentantului Ministerului Public să pună la dispoziția instanței o copie de rechizitoriu, în vederea comunicării cu celeritate inculpatului O.H..

Îi pune în vedere apărătorului desemnat din oficiu inculpatului O.H., av. O.N. să se prezinte și la termenul de judecată din data de 2 august 2013, sub sancțiunea amenzii judiciare.

Mentține termenul de fond fixat în caluză, la data de **9 septembrie 2013, C12F, sala 208**.

Pronunțată în ședință publică azi, 31 iulie 2013.

PRESEDINTE
GHEORGHE BRÎNDUȘA ELENA

GREFIER
ADRIANA VASILESCU

I. Termen intermediar la data de 2 august 2013, C12F(special), ora 10:00, sala 208

INCULPAT

NR. **O.H.** (fiul lui la) – la locul de deținere, Penitenciarul R.